

ע"ב, ובה רכיב ו' למפרק לישראל, הדא הוא דכתיב (ישעיה יט א) הנה יהו"ה רוכב על ע"ב קל, בגין דאיהי פלגא דתלת אבהו, דתליין מנהון ע"ב שמעו, ואתפליין בה, ולקבל תלת אבהו אתמר בוכלו תלת זמנין שביעי, ודא איהי רזא דשב"ת, ב"ת ש, דאינון ויסע ויבא ויט דאתפליין בב"ת, בההיא זמנא חלה זכות אבהו, דמיומא דאתחריב פי מקדשא עלמא אתקרי תהו ובהו, מתמן ואילך אתקנים קרא (תהלים פט ג) אמרתי עולם חסד ובנה, חס"ד סליק לחושפון ע"ב שמעו.

ודא רזא דאתקשר שביעי ביומא קדמאה, ומאן שביעי דא צדיק אות דשבת וימין טבין, ורזא דמלה חי יהו"ה שכבי עד הבקר (רות ג ג), ודא בקר דאברהם, ההוא דאתמר ביה (בראשית יט כז) וישכם אברהם בבקר, ואיהו חסד דיליה, בגין דבהאי חסד אתתקן פרסייא דאיהי נפילה, הדא הוא דכתיב (ישעיה טז ה) והוכן בחסד פסא, וביה תקום, ורזא דמלה ובחסד עולם רחמתיך (שם נד ח), וכל ספירן מתקשרין בימינא, בגין דעליה אתמר (דברים לג ב) מימינו אש דת למו, מימינא אתיהיב אורייתא, בגין דא מוליד לימין משה זרוע תפארתו, ובוקע מים (ישעיהו סג יב) דאורייתא מתמן, מה דאברהם, למנהוי ליה בה שם עולם, ובה אשתלים ה' דמשה, דאיהי במשפונא לגביה דאברהם במשה, דאיתי אורייתא, עד דיפרוק לבנוי, ורזא דמלה פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות (מיכה ז טו).

ורזא דפורקנא בהאי חותמא איהו, דעליה אתמר (ישעיהו נה יב) פי בשמחה תצאו ובשלום תובלון, בשמחה סליק לחושפון אד"ן דאיהו אדנ"י, ארון הברית אדון כל הארץ אתקרי, בר מאת ש' דאיהו תלת מאה, ואינון תלת אבהו דאתחפרו בה, ואתון בשמח"ה איהי מחשב"ה, ש תלת אבהו בחמה ה"ן, ואיהי שכינתא דלית לה יחודא אלא במינה, כמה דאתוותא דה"ן, ואתעבידו עשרה ואתעבידו מאה, כמה דשכינתא פלילא פלהו עשרה וכלהו מאה, והינון דכתיב (דברים י ד) הן ליהו"ה אלהי"ך השמים ושמי השמים, ורזא דמלה הן אדנ"י.

ובשלום תובלון (ישעיהו נה יב), ש תלת אבהו, ו"ו תריין משיחין, מ' ל"ב דובשלו"ם סליק ע"ב, ודא איהו דאתמר (בראשית כח כא) וישבתי בשלום אל בית אבי, שמחה איהו דאתמר ביה (קהלת ט ז) לך אכול בשמחה לחמך ושנתה בלב טוב יינה, דא זין המשומר בענביו, ועליה אתמר (תהלים כה יד) סוד יהו"ה ליריאי, זין טוב דא צדיק, דאתמר ביה (ישעיה נז א) הצדיק אבד, ומאי אבד אבד ההוא נביעו, ואשתאר נחרב ויבש בבית ראשון ושני.

קם סבא ואמר אדנ"י במחשבה סלקא, ולאן בחשפון, ועליה אתמר (זכריה ב יז) ה"ם כל בשר מפני יהו"ה פי געור ממעון קדשו, יתער ביה כמה דאתער משנתיה וחרז לשנתיה, עד דיתער יהו"ה דאיהו רחמי, לקיימא ביה וברחמים גדולים אקבצך (ישעיה נד ז), גדולים אתקריאת מסטרא דהא"ל הגדול דאיהו חסד, ושכינתא ביה סלקא לאתקרי גדולה, וביה ודאי רזא דפורקנא, פגוונא דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה, וא"ו ביה רזא דפורקנא, דאיהו רשים בשמא דע"ב, דאינון וד"ו אג"י וד"ו רישי תיבין וא"ו, תלת עשר מכילן דרחמי דאורייתא, דאתיהיבת מימינא.

אשתאר יו"ד ה"א ה"א דסליק לחשבון ל"ב, ואיהו ב' מן בראשית ל' לעיני כל ישראל, ועוד איהו ל"ב אלהים דעובדא דבראשית, ועליה אתמר (ישעיהו סג ד) כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה, ושמא דע"ב איהו ויכל"ו, ביה אשתלים רזא דפורקנא, ועליה אתמר ללפי גליתי דאיהו חושבון ויכל"ו, וביה אתקנים קרא (תהלים פט ג) אמרתי עולם חסד ובנה, וכמה דנפקו ממערים ברזא דע"ב שמקו, כד יפקון בהון כד יפרקון בבתרייתא, בההוא זמנא חסד יהו"ה מלאה הארץ (שם לג ה), ועליה אתמר (ישעיהו נד ח) וחסדי מאתך לא ימוש, ובחסד עולם רחמתיך, ובגין דא שפח דוד לקודשא בריך הוא בגלותא דאיהו שאול בהאי חסד, כמה דאת אמר (תהלים פו יג) כי חסדך גדול עלי והצלתי נפשי משאול תחתיה.

ואי אומין דעלמא דחקין להו לישראל יותר מדאי, קודשא בריך הוא חס על ד' מן חסד דאיהו דיל"ת בגלותא, ואתקנים קרא ביה (ישעיהו סו ז) בטרם תחיל ילדה, ושבעין תיבין דמזמור יענה יהו"ה ביום צרה (תהלים כ ב) אינון לקבל שבועים שרים, דאינון צירים וחבלים דשכינתא עלאה ותתאה, דאתוון ב' ביה אתקריאון פלטרין גדולים, הדא הוא דכתיב (תהלים קיא ב) גדלים מעשי יהו"ה, וקודשא בריך הוא ביה אתקרי גדול, כמה דאת אמר (שם קמז ה) גדול אדונינו ורב כח, וביה סלקין ישראל לגדולה.

ושכינתא ביה אתמר (שמות לג כא) הנה מקום אתי, בההוא זמנא אתקנים ביה קרא (תהלים לד ד) גדלו ליהו"ה אתי, ובה (נ"א וביה) אתמר בקודשא בריך הוא בההוא זמנא כי גדול אתה וגומר (שם פו ט), וביה עושה גדולות עד אין חקר (איוב ט ט), ודא איהו חס"ד, ביה ויכלו, ה' בששני (נ"א וביה ויכלו בששני), בגין דביה ה' דאברהם אזיל ו' לגבה, מיד יתער י"ה לקרבא, הדא הוא דכתיב (שמות יז טז) כי יד על כס י"ה, וששני איהו אלה שתי תאה, שביעי יסוד, ביה אתפללו ואתיחדו שית ספרין, הדא הוא דכתיב (בראשית ב א) ויכלו השמים והארץ, דא קודשא בריך הוא ושכינתא, דאינון ו"ה, יום הששני בגין ועליה אתמר (ד"ה א כט יא) כי כל בשמים ובארץ, ותרגומו דאחיד בשמיא ובארעא, ודא איהו כ"ל, ועליה אתמר (בראשית ב א) וכל צבאם, מאי צבאם תרי סמכי קשוט.

וביה אתקריאו תלת אבהן שביעיות, כמה דאת אמר (שם) ויכל אלהים בששני, וישבות ביום השביעי, ויברך אלהים את יום השביעי, ויברך אותו מספרא דברכה, ויקדש אותו מספרא דקדושה, וישבות בו מספרא דיחוד, ודא איהו ויכלו, דאתפללו ביה תלת אבהן, דאינון ברזא דשמא דע"ב, בגוונא דא חסד אתקרי גדול, בגין דאיהו פללא דע"ב תיבין, בגוונא דע"ב תיבין, גבור"ה פללא דרי"ו אתוון דאית בשמא דע"ב, עמודא דאמצעיתא דאיהו ו' פליל פלא, ודא איהו רזא (שמות לד ו) ויעבר יהו"ה על פניו, ע"ב רי"ו יהו"ה, על פניו מאי פניו, אנפוי דא וא"ו י"ג מכילן דרחמי, דאתמר בהון (ישעיהו נד ז) וברחמים גדולים אקבעך, גדולים ודאי מספרא דחסד, דאיהו הא"ל הגדול.

וכלא אתפליל בשביעית דאיהו מלכות, השביעי ה' ודאי בכל שביעיות פלילא, ואיהו ה' דיום הששני, יום דא צדיק, עליה אתמר (זכריה יד ט) והיה יהו"ה למלך על כל הארץ וגומר, איהו יום

הששני, ויום השביעי יום דבילהו יומין, ועליה אתמר (רות ג יג) שכבי עד הבקר, ודא הוא בקר
דאברהם, דכתיב (בראשית יט כז) וישכם אברהם בבקר, וישכם לפורקנא, וביה הבקר אור, דאתמר
ביה (משלי ו כג) ותורה אור, והאי איהו אור דאתמר ביה (שמות י כג) ולכל בני ישראל היה אור, ואיהו
פסח דרועא ימינא, וביה עתידין לינאל.

דבר אחר שימני כחותם על לבך (שיר ח ו), האי קרא על שכינתא אתמר דאיהי בגלותא, חותם
לא כתיב, אלא כחותם, כההוא חותם דגושפנקא דאיהי חותם אמת, ובה (נ"א ודא) חתמנו לחיים,
ומאי ניהו האי חותם דבה חיים, אלא דא עין החיים, דביה בני חיי ומזוני נפקין, עין ודאי ההוא
דאתמר ביה עין החיים מהלך חמש מאות שנה, והאי עין איהו ו', מהלך חמש מאות שנין דא
ה', החיים אינון אבא ואימא דאינון י"ה, י איהו חכמה, ומנלן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר
(קהלת ז יב) והחכמה תחיה בעליה, ה' ביה אימא עלאה, מנא לן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר
(משלי ג יא) עין חיים היא ודאי, ותרווייהו (שם ד כב) כי חיים הם למוצאייהם.

ושכינתא תתאה איהו רישומא בהאי חותמא דאיהו חותם אמת, וכל ציורין דהאי חותמא אינון
רשימין בה, לאשתמודעא דאיהי ציורא דעמודא דאמצעייתא, דאיהו אמת, אדם (ס"א דא איהו)
חותם דיליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, איהו חתים ביה לחיים, ומניה ירתין בני ישראל בני חיי ומזוני,
חיי מסטרא דאבא ואימא דאינון י"ה, בני מסטרא

